

NORGES HØYESTERETT

Den 13. september 2007 avsa Høyesterett dom i

HR-2007-01576-A, (sak nr. 2006/1968), sivil sak, anke,

Nordic Last og Buss AS

(advokat Trond Skogly – til prøve)

mot

IF Skadeforsikring NUF
AS TRIB

(advokat Gustav Johan Selmer)

S T E M M E G I V N I N G :

- (1) Dommer **Flock**: Saken gjelder i hovedsak utgangspunktet for foreldelsesfristen for en kjøpers erstatningskrav, etter at en buss som følge av en skjult mangel ble brannskadet under opphold på selgerens verksted. Spørsmålet er om foreldelse begynte å løpe fra leveringstidspunktet eller først fra det tidspunkt brannen oppsto.
- (2) AS TIRB kjøpte sommeren 2001 for levering i juli en ny Volvo buss hos Nordic Last og Buss AS (Nordic). Under et opphold på selgerens verksted i Tromsø i mars 2002 ble det konstatert at varmeviften bak i bussen var defekt. Da bussen ble levert tilbake til eieren, var ny vifte bestilt, men ikke montert, og sikringen til viften var fjernet fra sikringsboksen.
- (3) En ukes tid senere – den 11. mars 2002 – var bussen på ny på Nordics verksted, denne gang i Alta, for reparasjon av en luftbelg i fjæringssystemet. Mekanikeren oppdaget under dette arbeidet at sikringen til varmeviften manglet, og han satte derfor inn en ny. Han var ikke kjent med at hans kollega i Tromsø hadde fjernet sikringen for å unngå at den defekte varmeviften ble søkt satt i funksjon. Under det videre arbeidet oppsto det kort tid senere brann i bussen. Som jeg kommer tilbake til, var brannen forårsaket av varmeutvikling i strømtilførselen til den defekte viften.
- (4) Busseierens forsikringsselskap, If Skadeforsikring NUF (If Skadeforsikring), foretok skadeoppgjør overfor AS TIRB med kr 1 281 068 etter at en egenandel på kr 50 000 var

fratrukket. Da Nordic bestred ansvar, reiste forsikringsselskapet søksmål og krevde regress for sitt utlegg. AS TIRB krevde samtidig dekket utlegget til egenandel. Dette søksmålet ble reist 10. mars 2005, og dermed på en dag nær tre år etter brannen. Lofoten tingrett avsa 10. januar 2006 dom med slik domsslutning:

- ”1. **Nordic Last & Buss AS frifinnes.**
- 2. **If Skadeforsikring NUF og AS TIRB dømmes til å betale saksomkostninger til Nordic Last & Buss med kr 90.240 med tillegg av 9,25,% rente fra forkynnelse av dommen og inntil betaling skjer.”**

(5) Tingretten kom til at bussen ble levert med en skjult mangel, og at foreldelsesfristen for kjøperens erstatningskrav tok til å løpe da bussen ble levert sommeren 2001, selv om mangelen ”ikke materialiserte seg” før ved brannen tre kvart år senere. Kravene fra kjøperen og hans forsikringsselskap var dermed foreldet.

(6) If Skadeforsikring og AS TIRB anket dommen til Hålogaland lagmannsrett. I motsetning til tingretten kom lagmannsretten i dom avsagt 27. oktober 2006 til at foreldelsesfristen først startet å løpe på branntidspunktet, og erstatningskravet var da ikke foreldet. Dommen hadde slik domsslutning:

- ”1. **Nordic Last og Buss AS dømmes til innen to uker fra forkynnelse av dommen å betale kr 1.261.068 til IF Skadeforsikring NUF. Fra 10. mars 2005 og til betaling skjer tilkommer renter etter forsinkelsesrenteloven § 3 første ledd første punktum.**
- 2. **Nordic Last og Buss AS dømmes til innen to uker fra forkynnelse av dommen å betale kr 50.000 til AS TIRB. Fra 10. mars 2005 og til betaling skjer tilkommer renter etter forsinkelsesrenteloven § 3 første ledd første punktum.**
- 3. **Hver av partene bærer egne saksomkostninger for tingrett og lagmannsrett.”**

(7) Nordic har anket dommen til Høyesterett. Anken gjelder lagmannsrettens rettsanvendelse ved avgjørelsen av foreldesspørsmålet. If Skadeforsikring og AS TIRB har fastholdt en tidligere anførsel om at kravet om erstatning også kan begrunnes med at selgeren og/eller selskapets ansatte har utvist uaktsomhet i forbindelse med verkstedoppholdene forut for brannen. Ankemotpartene har gjort gjeldende to nye innsigelser mot Nordics anførsel om at erstatningskravet er foreldet, som jeg kommer tilbake til. For øvrig står saken så vel i faktisk som i rettslig henseende i det alt vesentlige i samme stilling som for de tidligere retter. Til belysning av spørsmålet om utvist uaktsomhet er det fremlagt skriftlige vitneforklaringer.

(8) Den ankende part, *Nordic Last og Buss AS*, har i hovedtrekk gjort gjeldende:

(9) Lagmannsretten har tatt feil når retten har kommet til at kravet fra If Skadeforsikring og AS TIRB ikke er foreldet. En korrekt anvendelse av bestemmelsene i foreldelsesloven § 3 om starttidspunktet for foreldelsen, må lede til at foreldelsesfristen begynte å løpe da bussen ble levert til kjøperen i juli 2001. Nordics mislighold besto i at bussen ble levert med et mangelfullt innvendig anlegg for utblåsing av varmluft, som ikke var tilstrekkelig sikret mot overoppheting og varmeutvikling. Misligholdet inntrådte således allerede da bussen ble levert. Dette må gjelde selv om mangelen da var skjult, og selv om den som følge av brannen i mars 2002, forårsaket en vesentlig større skade enn det verdiminus som

den opprinnelig representerte. Høyesteretts dom i Rt. 2006 side 1705 er en avgjørende støtte for å anvende foreldelsesloven § 3 nr. 1 og 2 på denne måten.

- (10) Det bestrides at det forut for brannen var gjort forsøk på reparasjon av mangelen, og at et slikt mislykket forsøk i tilfelle ville ha ført til at starttidspunktet for foreldelse av erstatningskravet hadde blitt forskjøvet. Videre bestrides at Nordic ved å bestille en ny vifte under besøket på verkstedet i Tromsø noen dager før brannen, har gitt noen erkjennelse av ansvar som etter foreldelsesloven § 14 kan føre til at foreldelsen er blitt avbrutt.
- (11) Verken Nordic eller selskapets ansatte har under bussens opphold på verkstedene i Tromsø 6. mars 2002 og i Alta 11. mars samme år utvist noen uaktsomhet som har ført til den skade som nå kreves erstattet. Ved aktsomhetsvurderingen bør det legges vekt på at verkstedet verken så eller burde ha sett at det var forbundet med risiko for brann å sette strøm på den aktuelle varmeviften. De av selskapets ansatte som hadde befatning med bussen i Tromsø og noen dager senere i Alta, hadde således ingen grunn til å handle annerledes enn de gjorde. Likeledes bestrides at selskapet kan bebreides for ikke å ha hatt interne informasjonssystemer som kunne ha bidratt til større klarhet om bussens tilstand da den ble satt inn på verkstedet i Alta.
- (12) Nordic Last og Buss AS har nedlagt slik påstand:
- ”1. Nordic Last og Buss AS frifinnes.
2. If Skadeforsikring NUF og AS TIRB dømmes til – in solidum – å erstatte Nordic Last og Buss AS saksomkostninger for tingrett, lagmannsrett og Høyesterett, alt med tillegg av lovens forsinkelsesrente fra to uker etter de respektive dommers forkynnelser og til betaling skjer.”
- (13) Ankemotpartene, *If Skadeforsikring NUF og AS TIRB*, har i hovedtrekk gjort gjeldende:
- (14) Lagmannsretten har korrekt kommet til at erstatningskravet ikke er foreldet. Foreldelsesfristen begynte ikke å løpe da bussen ble levert sommeren 2001, selv om den allerede da hadde en mangel ved varmeviftens elektriske anlegg. Erstatningskravet er utløst av flere vesentlige etterfølgende forutsetninger: Viften måtte ha en slik feil at den sto stille – var blokkert – selv om den fikk strøm, hastigheten på viftemotoren måtte være innstilt på det laveste trinnet og noen måtte i denne situasjon koble strøm til viften. Dette er omstendigheter som atskiller saken fra saksforholdet i Rt. 2006 side 1705.
- (15) Selv om foreldelsen begynte å løpe allerede ved leveringen i 2001, var det ikke grunnlag for å fremsette pengekrav mot selgeren før det var klart om han var i stand til å utbedre manglene, jf. den rett til utbedring som innrømmes i kjøpsloven § 36. Det mislykkede forsøket på utbedring innebar et nytt mislighold, og branntidspunktet ble dermed starttidspunktet for foreldelse av det erstatningskravet som ble utløst ved brannen.
- (16) Atter subsidiært gjøres gjeldende at Nordic forut for brannen av eget tiltak hadde påbegynt en utskiftning av viften. Selskapet har da erkjent ansvar for mangelen, og dette avbryter foreldelsesfristen, se foreldelsesloven § 14.
- (17) Som for de tidligere retter gjør If Skadeforsikring og AS TIRB gjeldende at Nordic ved siden av å være erstatningsansvarlig som selger av bussen, også har et erstatningsansvar

basert på uaktsom opptreden fra firmaets og ansattes side i forbindelse med de verkstedoppdrag som ble utført den 6. og den 11. mars 2002. Et erstatningsansvar som bygger på dette grunnlag, vil ikke være foreldet.

- (18) Når lagmannsretten ikke fant at det var utvist uaktsomhet fra Nordics side, bygget retten på at verkstedet måtte kunne stole på at sikringstiltakene fungerte som forutsatt, også i et elektrisk apparat som var defekt. Denne forutsetningen er ikke holdbar. Mekanikeren ved det første verkstedoppholdet i Tromsø hadde to enkle handlingsalternativer. Han kunne ha koblet viften fra det elektriske anlegget, eller han kunne informert om årsaken til den manglende sikringen med en lapp klistret i eller på sikringsboksen. Konsekvensene av en brann i en buss ment for persontrafikk kunne bli katastrofale, og dette tilsa at reparatøren burde ha opptrådt med større aktsomhet.
- (19) Det ble også utvist uaktsomhet under verkstedoppholdet i Alta 11. mars 2002, den dagen brannen oppsto. Det må kunne legges til grunn at mekanikeren, da han oppdaget at det manglet sikring i den kursen som førte strøm til varmeviften, satte inn en sikring for høyere strømstyrke enn de foreskrevne 7,5 ampere. Når mekanikeren fjernet denne sikringen etter brannen, må bevistvil på dette punkt gå ut over hans arbeidsgiver. Under enhver omstendighet var det uaktsomt å sette inn en sikring i denne kursen uten deretter å undersøke nærmere om viften fungerte.
- (20) I tillegg gjøres også gjeldende at Nordic burde ha ordnet med intern kommunikasjon mellom firmaets ulike verksteder. Dette ville gitt mekanikeren i Alta informasjon som hadde fått ham til å avstå fra å sette strøm i ledningene til varmeviften. Ved aktsomhetsvurderingen må det foretas en samlet vurdering av Nordics og de ansattes forhold.
- (21) If Skadeforsikring NUF og AS TIRB har nedlagt slik påstand:
- ”1. **Lagmannsrettens domsslutning pkt. 1 og pkt. 2 stadfestes.**
 2. **If Skadeforsikring NUF og AS TIRB tilkjennes sakens omkostninger for tingrett, lagmannsrett og Høyesterett, med tillegg av den alminnelige forsinkelsesrente etter forsinkelsesrenteloven § 3 første ledd første punktum, fra utløpet av oppfyllelsesfristen til betaling skjer.”**
- (22) *Mitt syn på saken:*
- (23) Jeg er kommet til at Nordics anke må føre frem. Jeg vil først gå noe nærmere inn på enkelte sentrale sider ved saksforholdet.
- (24) Det er enighet om at brannen startet i en varmevifte som var plassert et stykke bak inne i bussen. Viften ble drevet rundt av en motor som hadde to hastigheter og ble styrt av en bryter på instrumentbordet. Ved laveste hastighet gikk strømmen gjennom en motstand i viftemotoren, som da utviklet varme. Regulært sørget viften for avkjøling, men denne uteble når viften ikke fungerte. Dermed ble motstanden overopphetet, og den antente omkringliggende brennbart materiale. Det fremgår av denne beskrivelsen av hendelsesforløpet at strømstyrken var for liten til at sikringen brant av i et slikt tilfelle. Det ville den derimot ha gjort hvis viften hadde stått på høyeste hastighet.

- (25) Lagmannsretten konkluderte med at bussen ”ble levert uten slik sikring mot brann som med rimelighet kan kreves av en ny buss” og som kjøperen kunne forvente, og at den dermed var levert med en mangel, jf. kjøpsloven § 17 (2) bokstav a. Anken til Høyesterett gjelder kun foreldelsesspørsmålet, idet Nordic ikke lenger bestrider at bussen var levert med en mangel.
- (26) Ankemotpartene har gjort gjeldende at Nordic uansett foreldet misligholdsansvar, også er erstatningsansvarlig etter bestemmelsen om arbeidsgivers ansvar i skadeserstatningsloven § 2-1. Krav som følger av et slikt ansvar er ikke foreldet. Drøftelsen av spørsmålet om utvist uaktsomhet forutsetter en noe nærmere gjennomgang av saksforholdet, som også vil belyse foreldelsesspørsmålet. Jeg finner det derfor hensiktsmessig først å behandle spørsmålet om erstatningskravet også kan baseres på et arbeidsgiveransvar etter denne bestemmelsen.
- (27) Det fremgår av AS TIRBs verkstedsrekvisisjon at Nordic under det første verkstedsbesøket i Tromsø blant annet skulle gjøre det nødvendige med ”Defekt varmevifte bak i buss”. Det ble konstatert at sikringen i varmeviften var brent av, og at dette også skjedde da ny sikring ble satt i. Ny vifte ble bestilt og den defekte sikringen ble fjernet fra sikringsboksen. På bakgrunn av de fagkyndige uttalelser som foreligger i saken, legger jeg i likhet med de tidligere instanser til grunn at det ikke var noen synbar risiko for at det deretter ved bruk av bussen skulle være noen fare for varmeutvikling/brann. Den fremgangsmåte som ble fulgt var forsvarlig, og det ble ikke utvist noen uaktsomhet fra verkstedets side.
- (28) Bussen var så på ny på verksted hos Nordic fem dager senere, denne gang i Alta. Oppdraget gjaldt nå fjæringssystemene. Reparatøren sjekket sikringene til dette systemet og oppdaget da at en sikring – som han visste gikk til varmeviften – manglet. Selv om det ikke hadde noen betydning for funksjoneringen av fjæringssystemet, skiftet han denne sikringen. Han var ikke kjent med at viftemotoren var defekt. Deretter gikk han under bussen for å se om det ble fylt luft i fjæringssystemet. Etter en tid hørte han flere smell og oppdaget at det brant i bussen.
- (29) Ideelt sett ville det ha vært betryggende om reparatøren hadde forvissnet seg om at viftemotoren fungerte normalt når han sørget for at den ble tilført strøm ved å sette inn sikringen. Jeg kan likevel ut fra de opplysninger som foreligger, ikke se at han forsømt seg ved ikke å gjøre noe for å undersøke dette nærmere. Jeg tilføyer at det i dette tilfellet også var tale om et ganske nytt kjøretøy, som hadde vært i bruk i under ett år.
- (30) Jeg kan heller ikke se at Nordic kan bebreides for ikke å ha hatt et internt informasjonssystem verkstedene imellom, som kunne ha gitt beskjed om at varmeviften var defekt. Etter det som er opplyst, var det på det aktuelle tidspunkt få verksteder som hadde et slikt system.
- (31) Det er på det rene at reparatøren i Alta etter brannen tok ut igjen den sikringen som han hadde satt inn før brannen. Han ga opplysninger om dette først etter at han ble konfrontert med at det var funnet spor i sotbelegget på sikringsboksen som kunne tyde på at sikringen var fjernet etter brannen. De ankende parter har på denne bakgrunn reist tvil om den sikring som ble satt inn umiddelbart før brannen, hadde riktig dimensjon. Det er gjort gjeldende at det avgjørende bevis for dette er fjernet av verkstedets mann, og at Nordic i en slik situasjon må ha bevisbyrden for at det ble benyttet korrekt sikring.

- (32) Til dette bemerker jeg at vedkommende reparatør i sin skriftlige erklæring etter brannen opplyser at han satte inn sikring med riktig størrelse, 7,5 ampere. Dette skjedde i et tilfelle hvor han selv ikke hadde behov for å aktivere den kursen som sikringen betjente. I en slik situasjon må det ha formodningen mot seg at reparatøren fant grunn til å sette inn en sikring med en uriktig dimensjon. Jeg tilføyer at etterfølgende undersøkelser har vist at også en korrekt sikring ville ha ledet strøm inn i den aktuelle strømkursen uten at sikringen ble brent av.
- (33) Jeg er således, i likhet med i de foregående retter, kommet til at verken Nordic eller firmaets ansatte kan lastes for den skade som bussen ble påført ved brannen den 11. mars 2002. Konklusjonen blir den samme om man ser hendelsesforløpet ved de to verkstedsoppholdene under ett.
- (34) Jeg går etter dette over til å se på spørsmålet om erstatningskravet som følge av mangelen ved viften er foreldet. Dersom foreldelsesfristen først løper fra tidspunktet for brannen, 11. mars 2002, er kravet ikke foreldet, idet fristen som nevnt ble avbrutt 10. mars 2005. Nordic gjør gjeldende at lagmannsrettens rettsanvendelse på dette punkt er uriktig, idet det følger av foreldelsesloven § 3 nr. 2 jf. nr. 1 at fristen startet allerede da bussen ble levert.
- (35) Etter hovedregelen i foreldelsesloven § 3 nr. 1 regnes foreldelsesfristen fra ”den dag da fordringshaveren tidligst har rett til å kreve å få oppfyllelse”. Det krav som vår sak dreier seg om, har sitt grunnlag i en avtale om kjøp av bussen. Kravet er forårsaket av mislighold fra selgerens side. Bussen ble levert med innvendig varmevifte som hadde den feil at det ble overopphetning dersom viften ble tilført strøm i situasjoner hvor den av en eller annen grunn ikke roterte. Det særegne i vår sak er blant annet at kravet etter leveringen har skiftet karakter og blitt vesentlig utvidet. Fra å være et krav som opprinnelig kunne ha blitt oppfylt ved utbedring eller eventuelt ved en relativt beskjeden kompensasjon i form av erstatning eller prisavslag, ble det ved brannen utvidet til å bli et erstatningskrav av betydelig størrelse. Ordlyden i foreldelsesloven § 3 nr. 1 og 2 gir i en slik situasjon ingen entydig løsning på spørsmålet om når foreldelsesfristen for dette erstatningskravet skal regnes fra.
- (36) Slik jeg ser det, gir Høyesteretts dom i Rt. 2006 side 1705 en klar støtte for at foreldelsesfristen må begynne å løpe allerede ved leveringen sommeren 2001. Dette må gjelde selv om mangelen da var skjult og kjøperen dermed ikke var klar over at han hadde et misligholdskrav mot Nordic. Saken i Rt. 2006 gjaldt et krav om erstatning for skader oppstått ved brann i kjelleren til Asker politistasjon, som var nyoppført knapt tre år i forveien. Årsaken til brannen var en feil ved monteringen av elektrisk utstyr. Det var installert lysdempere som betjente for mange lysarmaturer, og over tid ble demperne overbelastet. Dette resulterte i varmgang med påfølgende brann.
- (37) Etter å ha gjennomgått foreldelsesloven § 3 og lovforarbeidene konkluderte førstvoterende med tilslutning fra de øvrige dommere med at det

”... er vanskelig å utlede noen særregel med hensyn til fristutgangspunktet for foreldelse av erstatningskrav for skader som er en følge av mangler som forelå ved leverings- eller overtakelsestidspunktet. Loven synes å bygge på den ordning at også for denne type skadevirkninger må utgangspunktet tas i leverings- eller overtakelsestidspunktet så sant mangelen forelå på dette tidspunktet. Ivaretagelsen av

fordringshavers interesse ved skjulte feil og mangler skjer gjennom lovens § 10 nr. 1. Dette må gjelde selv om skadepotensialet kan være betydelig og uforutsigbart.”

- (38) I dommen fra 2006 gjennomgås deretter senere års rettspraksis ved dommene i Rt. 1998 side 656 (Veidekke) og Rt. 2002 side 696 (NEBB), som begge gjaldt mangler ved fast eiendom, og Rt. 2000 side 679 (IDEAL) og Rt. 2002 side 286 (KPMG), som begge gjaldt erstatning som følge av uaktsom rådgivning/bistand i økonomiske forhold. Førstvoterende påpeker avslutningsvis i avsnitt 62 og 63 at det var

”.... på det rene at mangelen – mangelfull montering av lysdemper – objektivt sett var til stede på overtakelsestidspunktet. Byggherren, SIA, kunne på dette tidspunkt ha gjort mangelen gjeldende ved å kreve retting, eventuelt erstatning. Dette må etter min oppfatning være avgjørende for når ”misligholdet inntreer” og den ordinære foreldelsesfristen begynner å løpe. Det forhold at omfanget av kravet etter hvert som tiden går, vil kunne bli et annet og mer omfattende enn ved overleveringen, kan i denne sammenheng ikke ha betydning.

At mangelen foreligger på leverings- eller overtakelsestidspunktet, vil være normalsituasjonen ved de fleste entrepris kontrakter, der kontraktens oppfyllelse er knyttet til et bestemt leveringstidspunkt. Etter mitt syn vil derfor de nevnte dommene, som gjelder ansvar for rådgivning, der konstatering av mangel vil være avhengig av den etterfølgende utvikling, ha begrenset overføringsverdi til slike kontraktsforhold. Jeg ser heller ingen sterke grunner for en slik overføring. Tilleggsfristen på ett år etter kunnskap om skjulte feil og mangler er av lovgiver forutsatt i tilstrekkelig grad å skulle ivareta fordringshavers interesse.”

- (39) Vår sak har, i likhet med denne dommen, sin bakgrunn i levering av en materiell ytelse. Jeg kan ikke se at det bør være noen avgjørende forskjell mellom entrepris og kjøp ved vurderingen av spørsmålet om starttidspunktet for foreldelse av erstatningskrav for mangler.
- (40) If Skadeforsikring og AS TIRB har fremholdt at brannen – og dermed erstatningskravet – var betinget av etterfølgende hendelser utløst av Nordics mekanikere, og at dette uavhengig av eventuell uaktsomhet må være avgjørende når utgangspunktet for foreldelsen skal fastsettes.
- (41) Jeg er enig i at vår sak på dette punkt i faktisk henseende skiller seg fra dommen fra 2006, hvor brannen ble utløst ved en overbelastning av lysdemperne forårsaket av regulær bruk over lang tid. Men også i vår sak kan erstatningskravet føres tilbake til en feil ved varmeviften som var til stede da bussen ble levert, og mangelen kunne da vært gjort gjeldende. Mangelen kunne under gitte omstendigheter føre til en varmetvikling, som igjen kunne komme til å forårsake åpen flamme, og i verste fall brann. Dette forutsatte at det gikk strøm til varmeviften, noe som også kunne skje når bussen var i regulær bruk. At brannen i vår sak oppsto under andre omstendigheter – mens bussen var under reparasjon på selgerens verksted – kan i denne sammenheng ikke tillegges noen betydning.
- (42) Jeg er etter dette kommet til at foreldelsesfristen for erstatningskravet begynte å løpe allerede da bussen ble levert. Kravet var følgelig foreldet da fristen ble avbrutt ved saksanlegget i 2005.
- (43) If Skadeforsikring og AS TIRB har subsidiært gjort gjeldende at det som skjedde med bussen på Nordics verksted i Tromsø 6. mars 2002, også må tillegges vekt ved vurderingen om spørsmålet om foreldelse. Dels påpekes at det under verkstedoppholdet

ble gjort forsøk på å utbedre feilen ved viften. Dette må bedømmes som en mislykket reparasjon som representerer et nytt mislighold.

- (44) Denne anførselen ikke kan føre frem. Det sentrale poeng er her at den svakhet ved det elektriske anlegget til viften som senere forårsaket brannen, og som utgjorde en mangel da bussen ble levert, ikke var noe tema da bussen ble innlevert til selgerens verksted for reparasjon. Den reparasjon som ble påbegynt ved det første verkstedoppholdet, gjaldt viftemotoren, som ikke fungerte. Reparasjonen ville blitt fullført ved innmontering av en tilsvarende vifte, som formentlig ville ha den samme svakhet med hensyn til brannsikkerhet. Hvorvidt en mislykket reparasjon i det hele tatt har betydning for starttidspunktet for foreldelsen, tar jeg ikke standpunkt til.
- (45) Ytterligere anføres at når Nordic bestilte ny vifte for senere innmontering i bussen, måtte det anses som en erkjennelse av ansvar, som etter foreldelsesloven § 14 startet en ny foreldelsesfrist. Nordics handlemåte etter verkstedoppholdet 6. mars 2002, hvor det ble bestilt ny vifte for senere innmontering, innebar at selskapet også sa seg villig til å dekke omkostningene med dette. En eventuell erkjennelse av ansvar vil likevel ikke omfatte den mangel som forårsaket brannen, og som partene jo på dette tidspunkt var uvitende om. En slik mulig erkjennelse vil derfor ikke ha noen innvirkning på det spørsmål om foreldelse som er reist i vår sak.
- (46) Anken har ført frem, og tingrettens dom må bli å stadfeste. Dette gjelder også tingrettens saksomkostningsavgjørelse, dog slik at rentene først løper fra to uker etter forkynnelse av tingrettens dom, jf. tvistemålsloven § 146 annet ledd. I overensstemmelse med tvistemålsloven § 180 annet ledd jf. § 172 første ledd må If Skadeforsikring og AS TIRB også erstatte Nordics saksomkostninger for lagmannsretten og Høyesterett. Saksomkostningsbeløpet utmåles i overensstemmelse med prosessfullmektigens saksomkostningsoppgave, og med et skjønnsmessig påslag som kompensasjon for avsavnsrente i tiden etter lagmannsrettens dom. Etter dette tilkjennes samlede saksomkostninger for lagmannsrett med kr 80 000 og Høyesterett med kr 138 000, til sammen kr 218 000. Av dette beløp utgjør utlegg til sammen kr 42 180.
- (47) Jeg stemmer for denne

D O M :

1. Tingrettens dom stadfestes, dog slik at renter av tilkjente saksomkostninger løper fra to uker etter forkynnelsen av tingrettens dom.
 2. I saksomkostninger for lagmannsretten og for Høyesterett betaler If Skadeforsikring NUF og AS TIRB – en for begge og begge for en – til Nordic Last og Buss AS 218 000 – tohundreogtrentusen – kroner med tillegg av den alminnelige forsinkelsesrente etter forsinkelsesrenteloven § 3 første ledd første punktum fra utløpet av oppfyllelsesfristen til betaling skjer.
 3. Oppfyllelsesfristen er 2 – to – uker fra forkynnelsen av Høyesteretts dom.
- (48) Dommer **Indreberg:** Jeg er i det vesentlige og i resultatet enig med førstvoterende.

- (49) Dommer **Tønder:** Likeså.
- (50) Dommer **Oftedal Broch:** Likeså.
- (51) Dommer **Gussgard:** Likeså.
- (52) Etter stemmegivningen avsa Høyesterett denne

D O M :

1. Tingrettens dom stadfestes, dog slik at renter av tilkjente saksomkostninger løper fra to uker etter forkynnelsen av tingrettens dom.
2. I saksomkostninger for lagmannsretten og for Høyesterett betaler If Skadeforsikring NUF og AS TIRB – en for begge og begge for en – til Nordic Last og Buss AS 218 000 – tohundreogattentusen – kroner med tillegg av den alminnelige forsinkelsesrente etter forsinkelsesrenteloven § 3 første ledd første punktum fra utløpet av oppfyllelsesfristen til betaling skjer.
3. Oppfyllelsesfristen er 2 – to – uker fra forkynnelsen av Høyesteretts dom.

Riktig utskrift bekreftes: